

Mál nr. 457/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Slysatrygging launþega.

Gildissvið váttryggingar. Umfang tjóns.

Gögn.

1. Málskot dags. 27. nóvember 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 13. desember 2024, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 16. desember 2024.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 18. desember 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að þann 10. janúar 2023 hlaut M líkamstjón í vinnuslysi. Vegna slyssins hefur M gert kröfu um bætur úr slysatryggingu launþega vinnuveitanda síns og hefur V samþykkt bótaskyldu vegna slyssins með tölvupósti 21. apríl 2023. Í kjölfarið fór málið í venjubundna afgreiðslu hjá lögmanni M sem óskaði eftir hefðbundnu læknisvottorði um slysið og fyrra heilsufar frá heilsugæslu. Vottorðið barst lögmanni M þann 18. febrúar 2024 ásamt reikningi að fjárhæð kr. 60.864. Lögmannsstofan sendi V bæði vottorðið og reikninginn og óskaði eftir endurgreiðslu kostnaðarins. V hafnaði greiðslu vottorðsins á þeim grundvelli að þess hafi ekki verið aflað í samráði við V né hafi matsmenn óskað eftir vottorðinu.

Lögmaður M rekur í málskoti samskipti hans við V vegna gagnaöflunar og telur að V beri að endurgreiða kostnað vegna læknisvottorðsins. Að mati lögmanns M er ljóst að umrætt læknisvottorð, sem deilt er um, hafi verið nauðsynlegt til þess að hægt væri að meta afleiðingar slyss M. Óumdeilt sé að slysið teljist bótaskyldt samkvæmt skilmálum V. Þá hafi verið um að ræða hefðbundna gagnaöflun vegna slyss, þ.e. vottorð um afleiðingar slyssins og heilsufar fyrir slysið. Þá liggi fyrir samkvæmt fyrirbyggjandi matsgerð, dags. 31. júlí 2024, að upplýsingar úr vottorðinu voru nýttar til að leggja mat á tjón M. V eigi ekki heimtingu á að fá sjúkraskrá hennar afhenta, hvorki m.t.t. skilmála V um slysatryggingu launþega né m.t.t. persónuverndarsjónarmiða, sbr. lög nr. 90/2018. V hafi ávallt endurgreitt kostnað vegna vottorða frá heilsugæslu án athugasemda, fram í febrúar 2024, jafnvel þótt V hefði ekki óskað eftir vottorðinu. Þetta afgreiðslufyrirkomulag byggði á venju og trausti í samstarfi lögmannsstofunnar og V. Slík vottorð hafa ekki talist óvenjuleg gagnaöflun hingað til, heldur hefðbundin og nauðsynleg. V fylgdi þannig ekki þessu skilyrði skilmálaákvæðis í framkvæmd áratugum saman. Meðfylgjandi málskoti fylgdu dæmi um endurgreiðslur V til lögmanns M vegna vottorða frá mars 2021 til mars 2024. Á öllu þessu tímabili hafi tilvísað skilmálaákvæði verið í gildi, svo V hefur augljóslega ekki verið að fylgja því sjálf. Þá mótmælir lögmaður M því að búið hafi verið að upplýsa lögmannsstofu sína um stefnubreytinguna fyrir 12. febrúar 2024. V hafi í mesta lagi verið búið að senda pósta á staka lögmann stofunnar og gera athugasemdir við gagnaöflun í einstaka málum. Þau samskipti snéru ekki að vottorðum frá heilsugæslu um slys og fyrra heilsufar. V virðist þannig hafa ákveðið að breyta áratugalangri framkvæmd og venju einhliða, og að því er virðist yfir nótt, án þess að upplýsa samstarfsaðila sína sérstaklega um það. Byggt er á því að þessi framkvæmd samræmist ekki góðum viðskiptaháttum, sbr. einnig 9. gr. laga nr. 100/2016 um váttryggingastarfsemi og sérstaklega 4. gr. reglna nr. 353/2022 um eðlilega og heilbrigða viðskiptahætti, samskipti við viðskiptavinum og meðhöndlun kvartana.

V bendir á í bréfi sínu til nefndarinnar að skilmálar séu skýrir þ.e. aðeins sé greiddur kostnaður vegna nauðsynlegra læknisvottorða í tengslum við váttryggingaratburð þegar þeirra er aflað að beiðni V. Frá og með áramótum 2023 til 2024 hafi V ítrekað það sérstaklega við lögmann umræddrar lögmannsstofu um að læknisvottorð séu ekki greidd af V nema þegar þeirra er aflað að beiðni V. Þá er V ósammála því að umrætt vottorð sé nauðsynlegt til þess að hægt sé að meta afleiðingar vinnuslyssins. Afrit af sjúkraskrá hefði dugað til þess að meta umrædda áverka. Slíkt afrit er endurgjaldslaust. V hafnar því að áratuga venja hafi verið við lýði og að V hafi breytt framkvæmd og venju einhliða án upplýsinga. Hafnar V því að greiða fyrir umrætt vottorð.

Álit.

M byggir á því í málskoti að framkvæmd V samræmist ekki góðum viðskiptaháttum, sbr. 9. gr. laga nr. 100/2016 um váttryggingastarfsemi og sérstaklega 4. gr. reglna nr. 353/2022 um eðlilega og heilbrigða viðskiptahætti, samskipti við viðskiptavini og meðhöndlun kvartana. Rétt er að benda á að það er Fjármálaeftirlit Seðlabankans sem er eftirlitsstjórnvald með lögum nr. 100/2016 um váttryggingastarfsemi og reglum nr. 353/2022. Þá er einnig rétt að taka fram að það fellur einnig utan verksviðs nefndarinnar að fjalla um réttmæti þess á grundvelli persónuverndarsjónarmiða að V óski eftir sjúkraskrá M.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort V beri að greiða kostnað M vegna öflunar læknisvottorðs að fjárhæð kr. 60.864. Í grein 9.2 í skilmálum váttryggingarinnar segir: „Félagið greiðir kostnað vegna nauðsynlegra læknisvottorða í tengslum við váttryggingaratburð þegar þeirra er aflað að beiðni félagsins.“ Þrátt fyrir að einhverju leyti megi fallast á það með lögmanni M að fyrri samskipti milli hans og starfsmanna V beri með sér að V hafi áður ekki gert kröfu um að samþykki þess þurfi að liggja fyrir áður en lögmaður aflaði læknisfræðilegra gagna í slysamálum, verður ekki fram hjá því litið að ákvæði skilmálanna er skýrt að þessu leyti og V hafði í samskiptum við aðra lögmenn á sömu stofu ítrekað kröfu sína um að lögmenn hafi samband við V við öflun læknisvottorða.

Á grundvelli greinar 9.2. í skilmálum váttryggingar þeirrar sem hér um ræðir, á M samkvæmt framansögðu ekki rétt á endurgreiðslu kostnaðar vegna öflunar læknisvottorðs að fjárhæð kr. 60.864.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á endurgreiðslu kostnaðar að fjárhæð kr. 60.864 vegna öflunar læknisvottorðs, úr slysáttryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 21. janúar 2025.

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir